НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

НОВА ЗОРА®

www.novazora.net

www.zora-news.com

Г.С. Раковски: Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини

ВТОРНИК, 4 АВГУСТ 2020 г. ЦЕНА 1 ЛВ. СОФИЯ ГОДИНА XXIV (XXXI) БРОЙ 31

ПРЕДИ КОРАБЪТ ДА ПОТЪНЕ

• Вини, възпоминания и прогнози

Минчо МИНЧЕВ

Има една песен на **Шарл Азнавур**, която много обичам, и която винаги ме е натъжавала. Не заради онези 20 години, както се пее в нея, които младите не помнят. Не и заради Монмартър, който не познавам, но който в песента е *„окичен с люляци, в които любовта живее като в гнездо“*. А заради живота, в който хлябът е труден, гладът е неумолим, а кръвта кипи и надеждата, сиреч любимата, позира... гола!

Младите наистина имат привилегията или щастието да не прознават мъртвата хватка на привидната свобода. Слушам скандиранията им, чета лозунг ите им, и моята кръв кипи, ведно с тяхната, и все пак, тъгата остава. А може би това е и смисълът на преживяното, на всеки човешки опит да се пребори с неправдата.

Не беше много отдавна.

През 2005 г. *„Нова Зора“* **организира онова, което обещаваше да бъде пълно отрицание на статуквото дотогава. И хората ни повярваха.** Зад нас не стояха нито банки, нито централи, нито посолства, нито тайни властови центрове. Но с декларираните ни намерения, с безкомпромисната си от 15 години позиция, ние всъщност заставихме надеждата тогава да позира гола, пред **сластния** поглед на **мазните пехливани в политиката. И пред лъстивите намерения на инфилтрираните от тях в редиците ни карагьозчии.** И с обединени усилия те **успяха да похитят надеждата.**

На стр. 2

ИДВА ЛИ КРАЯТ НА ШАЙКАТА?

• Алтернатива винаги съществува и това са изборите
• Големите печеливши в момента са Радев, Нинова, Иванов и... дежурните „активни борци“

Георги АТАНАСОВ

Ами че то било много лесно. И на 10 септември 1944-та, и на 11 ноември 1989-та, и на 12 юли 2020?! Ориентираш се по конюнктурата и следваш посоката на вятъра. Без значение, че преди повече от 75 години се е водила истинска война, преди три десетилетия – Студена, а сега – хибридно-телевизионна и био-информационна, с прозрачни режисьори зад кадър. Важното е да си попътен, приспособен и подреден. Ето, това ми идва в главата като гледам и слушам колко дежурни *„активни борци“* се пръкнаха, когато болният ГЕРБ вече всичко яде…

Винету не стига

Няма смисъл да повтарям до втръсване това, което отдавна съм написал, произнесъл на глас или намекнал, финтирайки Догмата. Благодарение на плуралистичната трибуна *„Уикенд“*, в тази рубрика, в продължение на години, се появиха **еретични редове, невъзможни за 99 процента от медийното пространство у нас.** Сега обаче не е време за заслуги, особено като се има предвид, че не можеш да се доредиш от *„активните“*, които до онзи ден дълбокомислено тръбяха, **че ГЕРБ няма алтернатива, а Радев и Нинова нарушават** *„консенсуса“* **на Карантината?!**

И така, към сърцевината на играта, наречена Политика. **Стара истина е, че всяка Власт развращава, а абсолютната още повече.** Тази сентенция е предостатъчен код към шифъра, разкриващ **възхода, стагнацията, безвремието и падението на ГЕРБ. От** *„Ало, Ваньо – Мишо Бирата“* **през** *„WC - Банкя“*, *„калинките“*, *„братовчедите“*, *„апартаментите“*, *„съдружуците“*, *„терасите“*, *„главанаците“*, *„толупите“*, *„мисирките“*, *„кърджалийската“*, **Барселона, Чекмеджето** и т.н., **до второ пришествие.**

През цялото това историческо десетилетие, бе извършено жестоко покушение върху мозъка, интелекта, духа и нормалността на България под мотото *„Аз съм прост, и вие сте прости!“*. Кулминацията на трапанацията настъпи тези дни, когато **Началникът, ханъмите, придворните и „евнусите“ от Харема, от породата на Менда, Даритковa, Сачева, Дончев, агента Николай, Гърневски… плюс евро-снахите Габриел и Майдел, започнаха да облъчват нацията със средновековни заклинания за еврото,** ЕС, НАТО, еврофондовете, *„фантомите“*, **Радев-дрона, Русия, Путин,** *„Света Неделя“*, **Ленин, Сталин, Георги Димитров, Вълко Червенков…** Пощаден бе само **Бай Тошо, вероятно заради специалните му отношения с Бодигарда от агенция** *„Ипон“?!*

А сега – сериозно. Представяте ли си докъде сме стигнали в колективното умопомрачение, след като онзи ден **премиерът-Слънце се яви пред народа от някаква полуосветена** *„килия“* **- катакомба ала Иван Рилски или Паисий Хилендарски, и пред икони и свещи, развълнуван почти до сълзи, съобщи, че протестите клатели… евро-чакалнята?!** Хубаво, ама по свирепа ирония на Съдбата, точно в същия ден еврокомисарят по икономиката, **италианецът Паоло Джентилони,** в прав текст заяви, че **еврозоната е пред колапс**?!

На стр. 4

ISSN 1310-8492

ЛУДИТЕ, ЛУДИТЕ, ТЕ ДА СА ЖИВИ!

• Пиянството на един народ:
АЙДЕ ЧАО, БОРИСОВ, ЧАО, АЙДЕ ЧАО, ЧАО, ЧАО!!!

Петко ПЕТКОВ

Ако *„премиерът Слънце“* Бойко Борисов си спомни какви ги е дърдорил, когато и той беше протестър срещу кабинета Орешарски, заради номинирането на Делян Пеевски за шеф на ДАНС, **би трябвало отдавна да си е подал оставката, вместо с рокади на министри в кабинета и закъсняла социална щедрост, да се опитва да остане на власт. Паническото раздаване на мизерни суми** за заплати и пенсионни добавки, както и намаляването на ДДС върху виното и бирата в питейните заведения из курортите, **е абсолютно безсмислено,** когато под прозорците на МС трета седмица скандират *„Оставка!“* **хора от различни поколения, по-образовани и интелигентни от човека, който сам казва, че е прост. Хора с различни политически ориентации, но с еднаква решителност да сложат край на мутренския модел в управлението и правосъдието. А на 28 юли, в националния протестен митинг в София, се включиха над 100 000 души, дошли от цялата страна. Подобно състояние на духа през 1876 г. Вазов нарече** *„Пиянството на един народ“.*

Очевидно, през изминалите 11 години на власт, представите на Борисов за чест и отговорност са деградирали до такава степен, че той не осъзнава, че положението му е по-безнадеждно и от това на Пламен Орешарски след евроизборите през 2014 г. С тази разлика, че вместо Лютви Местан, той има за официални коалиционни партньори „обединените патриоти“ Валери Симеонов, Красимир Каракачанов и Волен Сидеров. А те, както и „опозиционерът“ Веселин Марешки, знаят, че при едни избори, предсрочни или редовни, няма да помиришат депутатско кресло. Камо ли да бъдат съуправляващи. Поради което бранят статуквото с аргументи, аналогични на „опорките“ на Бойко Борисов и говорителите на ГЕРБ. Нямало било алтернатива на сегашното управление и оставката на правителството щяла да обезсмисли приемането ни в чакалнята на еврозоната и европейския банков съюз. Нещо повече, 29-те милиарда евро, които Борисов бил извоювал с титанични усилия на последния Европейски съвет в Брюксел, щели да бъдат орязани. България щяла да потъне в хаос насред най-страшната икономическа криза, причинена от епидемията с коронавируса. Щяла да се смени и геостратегическата ориентация на България и тя щяла да завие към Евразийския съюз, излизайки от ЕС и НАТО. И така нататък, и така нататък…

Докато кормуваше джипа към интерконектора с Гърция, Борисов измисли още едно плашило, като заяви на друсащата се зад него Теменужка Петкова, че противниците на диференциацията на газовите доставки му искат оставката. Само дето не нарече протестиращите заплаха за световния мир, благоденствието, сигурността, стабилността и демокрацията. Като млади българи, той и неговите врътсници нямали шанса не само да учат в Харвард, а и да разполагат с различни източници на синьо гориво. А сега – кеф ти руски, кеф ти азерски, кеф ти американски и катарски втечнен газ. Заплахата на Вашингтон да санкционира всички фирми, които работят по „Северен поток-2“ и „Турски поток“, прекръстен от Борисов на „Балкански поток“, не е ли в разрез с изискването за диференциация на газовите доставки и на правилата на международната търговия? Така е, но Борисов бърза да се „преустрои“ в крак с настроенията на Доналд Тръмп. Поради това нарича продължаването на „Турски поток“ през България „разширяване на националната газопреносна мрежа“. Този номер няма да мине. И ако ще да удуши от прегръдки посланик Херо Мустафа, отвъд Атлантика са наясно с кого си имат работа и знаят как да го вкарат в правия, според тях, евроатлантически път. Но и в ЕС няма вечно да прощават корупцията, злоупотребите с пари на европейските данъкоплатци, потъпкването на върховенството на закона и подчиняването на всички власти, включително съдебната и медийната, на един „демократично избран“ падишах. В интервю за БНР, предадено в резюме от вестник „Сега“ (25.07.2020), дългогодишният кореспондент за Югоизточна Европа на германския „Франкфуртер алгемайне цайтунг“, Михаел Мартенс казва: „ЕС трябва да внимава със стабилократите като Борисов. Защо в България се оказа невъзможно да се появи прокурор като Лаура Кьовеши? Напоследък все по-често се чува и името на Бойко Борисов (наред с Виктор Орбан, Никола Груевски и Александър Вучич). ЕС трябва да внимава да не загуби доверието на проевропейските и либералните граждани. Защото това са хората, от които има нужда. Ако в името на стабилността ЕС залага на т.нар. стабилократи – не само в страните от Западните Балкани, но и в страните-членки, като България, Румъния и Хърватия, за които се знае, че не ценят особено върховенството на закона, тогава това може да се обърне срещу ЕС!... И нека да допълня, че не само ЕНП застава зад такива политици в името на стабилността. Същото важи и за ПЕС… Твърдението, че в България няма осъдени за корупция високопоставени политици, защото няма корупция, е абсурдно“.

Няма съмнение, че на безконтролното „усвояване“ – по-точно присвояване, на пари, взети от европейските данъкоплатци, вече е дошъл краят. От обещаните ни 29 милиарда евро, само 8 милиарда ще бъдат грантове. Останалите 21 милиарда ще трябва да се върнат, било като вноски в бюджета на ЕС, било като изплащане на главници и лихви по кредити. При това те ще се отпуснат срещу представени и одобрени планове и проекти, които българската държава ще трябва да съфинансира. Но, при най-малкото съмнение за корупционно харчене на тези пари, всеки един от националните парламенти на страните-членки ще може да блокира отпускането им и да пресече хищните мераци на управляващите у нас политици и назначените от тях чиновници. В такава атмосфера на подозрителност и фактически мониторинг, Борисов не може да управлява. Дребните подаяния, които кабинетът подхвърли преди две седмици като допълнителни социално икономически мерки за посрещане на идващата криза, няма да приберат протестиращите срещу правителството и главния прокурор Гешев. Към основанията за тяхното недоволство всеки ден се добавят нови – от телефонните простотии на премиера, през безводието в стотици селища, до продължаващото застрояване на Черноморието и отравянето на природната среда, включително на големите реки и езера.

Абсолютно нищо положително не се случва и в областта на борбата срещу коронавируса. Напротив, броят на новозаразените с COVID-19, трайно се закотви над 250, а на 30 юли беше поставен абсолютен рекорд и при починалите: 13 души при потвърдени нови 254 случая на заразяване. На 31 юли броят на починалите спадна на 6, но този на заразените беше 265. На тази дата броят на заразените медици достигна 673 души, нарастващи за едно денонощие с 9 души. Такива „успехи“ би могло да постигне всяко правителство, включително и служебно, назначено от президента.

Твърденията за „безалтернативност“ на правителството „Борисов-3“, които дрънкат по „националните“ медии пиарите на ГЕРБ и присъдружните на властта политолози, социолози, социални антрополози, политически психолози и обикновени политически шарлатани, само отблъскват зрителите от синия екран. Защо дошлите от чужбина младежки, които са много по-образовани от пожарникарския „доктор на науките“, да не могат да заменят Борисов в управлението на страната? Защото са прочели много книги, а не само „Винету“ ли? Не каза ли Борисов, че е прост и винаги прибягва до простотията като оправдание за допусканите грешки? Не посъветва ли Цвета Караянчева да казва, че е една „проста кърджалийска…“. Дори разказа как в присъствието на Цаларов се е възхищавал на умението да се прави на луд, шефът на Специализираната прокуратура и бъдещ главен прокурор Иван Гешев. Отговорът на протестиращите е убийствен: „Те си прост, ние – не!“

Може ли държава, управлявана от хора като Борисов и Гешев да бъде демократична и правова? И то, когато главният прокурор не знае що е държавна измяна и, докъде се простира президентският имунитет. И може ли президентът да бъде разследван за държавна измяна? Но, преди да е получил решението на Конституционния съд, нахъхтва с тежко въоръжени гардове да търси доказателства за престъпления, извършени от президентските съветници. Специализираният съд отхвърли едно от обвиненията на прокуратурата срещу президентския съветник Пламен Узунов. А именно, че е предал на бизнесмена Пламен Бобоков секретна разузнавателна информация. Съдът постанови, че информацията, взета от бюлетините на БТА, не може да се смята за класифицирана държавна тайна. Само за две седмици и Конституционният съд „приземи по корем“ главния прокурор. Първо, като обяви, че той може да бъде разследван от всеки редови прокурор, без Гешев да може да се намесва в хода на разследването срещу себе си.

Второ, като обяви на 30 юли, че президентът и вицепрезидентът не могат да бъдат преследвани наказателно по време на мандата си. Както и, че не могат да бъдат подслушвани. Според прависти, само това е достатъчно срещу Гешев да бъде започнато наказателно производство, заради публикуваните от прокуратурата аудиозаписи на разговори между президента и началника на ВВС.

Що се отнася до свалянето на президента от поста, то е възможно само при наличие на посочените в Конституцията условия. При това, отстраняването на държавния глава трябва да бъде поискано от 2/3 от депутатите в НС. Между впрочем, в Конституцията не е посочено, че искането на оставката на правителството и главния прокурор е престъпление, равностойно на държавна измяна. Няма как обаче човек да не се сълзи с твърденията на редица политически анализатори, че Борисов ще бъде свален не от президента или от уличните протести, а от безпардонността и милиционерския стил на Гешев. Истинските организатори на протестите всъщност са Борисов и Гешев. Няма значение кой от двамата ще освободи стола си по-напред. Важното е България да посрещне Новата година без от телевизионния екран да я плашат с „чували за трупове“ и акции срещу дребната битова престъпност, докато едрата мафиотска престъпност си разиграва коня под крилото на властта и „широко затворените“ очи на Европа. Понеже на 31 юли парламентът излезе във ваканция, протестите ще се пренесат изцяло пред Съдебната палата и Министерския съвет. На практика парламентаристите от ГЕРБ и ОП оставиха Борисов и Гешев сами да сърбат, каквото са надробили. Хак им е!

Има и хора, които без непременно да са свързани с ГЕРБ, **критикуват протестиращите заради блокираните кръстовища, които им пречат да ходят на работа. Други на думи подкрепят протестиращите, но на дело кроят как да извлекат еднолично полза от народния гняв.** Не е изключено и, **изпълзели от задкулисието тъмни герои, да се опитат да яхнат масово недоволство в свой материален и властови интерес.** Навярно ще има *и „предателства без да ще, от страх“*, **както пише Левски в последното си писмо. Нали и през пролетта на 1876 г. е имало чорбаджии,** които предупреждавали раята, че ще плаче за едно зелено парцалче.

Изучавайки Великата Френска буржоазна революция от 1789 г., Стефан Цвайг заключава: *„Революцията никога не е дял на първия, който я започва, а винаги на последния, който й туря край, придърпвайки я към себе си като плячка“.* **Българската история, обаче, показва, че без капка лудост Отечество не се освобождава. Затова и Вазовият чорбаджи Марко от романа** *„Под игото“* **дава черешата си, за да я превърнат в топ. И казва пророчески:** *„Лудите, лудите, те да са живи!“*

ПРЕДИ КОРАБЪТ ДА ПОТЪНЕ

От стр. 1

Снимаха **се пред портрета на Левски,** но им личеше, че имат за идеал я **плажовете на Варадеро,** я **същият Париж, за който пее Азнавур,** само че с лукса на апартаментите и хотелите, в които **първенющината им винаги** възкръсва, защото никога преди това не е умирала. **Романтиката в политиката винаги е била вредна, защото заставя човек да вярва, че ценностите, които изповядва, са тъждествени с тези, на другия до него. И грешката е, че той ги измерва със същия аршин, с който мери ценностите, които живеят в сърцето му.** Така че, когато осмисли рецептурната книжка на *„новия Левски“*, на когото бе **позволил да подтъже надеждите на хората, пишещият тези редове не попречи на Национално обединение** *„Атака“*, **което сам бе създавал, да се яви на изборите. Погрешно пресметна, че е достатъчно само да се откаже да бъде народен представител в такава компания.** И нещо повече, сам постави на своето място в **Стара Загора Йордан Величков, председател на ПП** *„Защита“*, който като *„по-неромантичен“* **и по-шлифован в политическите коридори,** копнееше да бъде депутат.

Нататък всичко е по-малко или по-много известно, а е и неинтересно, извън повтарящите се сега вълнения. Припомням го, защото и тогава площадите бяха пълни. И тогава политолозите и социалантрополозите, бяха също тъй предпоставени в прогнозите и анализите си, но поне правителството на Тройната коалиция не се налагаше да бъде сваляно чрез протести. Запомнящ факт през този период е, че тогава започна *„неудържимият възход на Артуро Хи“*, същият Волен Сидеров, днес политически полужив *„обединен патриот“*. В случая обаче не той е важен, а надеждата, която отново е видение и примамващо позира гола в представите на младите умове и сърца. И слава Богу.

През 2007 г., „Нова Зора“

като осмисли отговорността си за ужасния синкоп на патриотичната кауза, причинен от *„новия Левски“*, реши че няма право да не предупреди **честните хора на България,** че се задава и нова, още по-страшна опасност: мафията в България да овладее държавата!

За изборите на **28 ноември тогава, разпространихме анализи и листовки, как и по какъв начин това ще бъде осъществено.** Оказа се, че сякаш сме гледали във вода. Но надеждата, която умира последна, отново бе събрала очите на **народонаселението и ГЕРБ влезе в местната власт.** Две години по-късно, **отново заради консумираната вина през 2005 г., се наехме с непосилната задача да отваряме с клечки очите на тези, които нито искаха да четат политически програми, нито искаха да слушат предупреждения:** *„Иде Бате Бойко – казаха те, обнадеждаващо, и ще мачка всичко – наред!“.* **Случи се, но жертвите се оказаха и народът, и държавата.** А нашето предупреждение бе кратко и ясно: *„Ако подкрепиш Бойко, получаваш Костов. Ако те спечелят – България губи!“*

Тогава ни обвиняха в *„черен пиар“* и във **всички смъртни грехове срещу демокрацията.** От това време е и определението на Огнян Минчев за *„нервено-кафявите“* от *„Нова Зора“*. Резултатите обаче надминаха всичките ни невесели очаквания и както се казва, добре си постлахме, та ни държи влага и до днес.

Ако теглим чертата, няма как да не видим очевидното: зад голите ни сърца и честните ни помисли, през тези години, са отсъствали единствено задължителните „аргументи“ на т.нар. привидна свобода. Нямаше ги тайните властови центрове, банките, фирмите, нито т.нар. неизвестни благодетели. Те стояха отстрани и ни гледаха сеира. И знаеха крайния резултат. Възползваха се от енергията на нашата решимост и я осребриха, чрез инфилтрираните от тях поставени лица. Но така е, когато тръгваш на съдбовна битка без информация, без партийно разузнаване.

Не искам да звучи като оправдание, дори не искам и да го призная, но истината е, че причината, поради която в прогнозите и анализите *„Нова Зора“* винаги е била неоспоримо точна и вярна, при осъществяването на намеренията ни винаги сме оставали сами. Това е защото бяхме правилно изчислени. И в условията на привидна свобода, и демокрация, отсъствието на информационен и всякакъв друг ресурс, е определящо. А ние ги нямахме. **Не ни остава друго, освен**

още една прогноза, за да се знае и помни:

ПП ГЕРБ, в лицето на своя повелител Бойко Методиев Борисов, последователно настояваше България да влезе в *„накалнята на еврото“.* **И това, както е известно, се случи.** *„Шменти-капелите“*, с които министър-председателят се опитва да ни приспива, няма да обсъждаме. Причината за това негово желание е известна. И е само една. **В това си качество България освобождава задължителния фискален резерв и с него министър-председателят вече ще може да се разпорежда свободно. Тъкното е, че ще го прави, както с всичко друго досега: безконтролно и нагло!** Фиестата вече започна: **добавки към пенсиите за август, септември и октомври; харчове за детски градини и пр., и пр.** Не че е лошо, но целта на Борисов е да похарчи *„мазнинката“*, както той се изразява. И по този начин, **възможно за най-дълъг срок, да откупи престоя си във власта.**

Нека да бъда **лош пророк,** но съм дтъжен да предупредя, че **фискалният резерв от 7 млрд. лева ще бъде изхарчен без остатък през времето, в което правителството ще се опита да се задържи във власта.** И когато удари гонгът на онзи несвършващ рунд, който ни обещават, наречен *„икономическа криза“*, **в хазната и с метла да метеш, няма да се намери и едно евро.** Нещо повече, т.нар. **европейски пари за проекти, предназначени за преодоляване на кризата, няма да могат да бъдат усвоявани, защото в своята отмъстителност и безотговорност, правителството ще остави държавата без разработени за случая проекти.** Това е моята прогноза. И аз се подписвам под нея. Така че тези, които дойдат след Борисов да не могат да използват отпуснатите средства.

Надявам се, че не е необходимо да посочвам на кого ще му се наложи да ходи бос по въглените, да тегли заеми и да я кара *„на суа леба“.* Както и, заради какво ще се направи всичко това.

В този смисъл протестиращите са прави в своите искания: *„Оставка! – сега и веднага!“* **Незабавно! Това е единственият начин, чрез който могат да бъдат минимизирани щетите от отмъстителността на мафията, овладяла държавата. И това би следвало да бъде алфата и омегата на настоятелните на всеки протест, където и да е той в страната. Иначе ще ни се наложи да вадим държавния кораб направо от Марианската падина. А това ще е трудно, да не кажа невъзможно. Във всеки случай ще е по-лесно, ако корабът, макар и пробит, не е потънал.**

НЕ СИ ОТИВАЙТЕ, ГОСПОДИН ПРЕМИЕР... ТЪКМО СВИКНАХМЕ

Димитър НЕДКОВ

Не си отивайте, господин Премиер...

На кого ни оставяте?...

Как се изтрива чернилото с лика Ви от диктатуираната от Вас снага на България... **Чисто иконоборчество ще си е...** Въпреки предупреждението да не си сътворяваме **идоли,** попихме вече дълбоко в съзнанието си **образа Ви...**

Не си отивайте, господин Премиер...

Ще опустеят площадите, ефирът, дисплеите, севдината тв в мрежата – ще замлъкне *"свободното слово"* **изписано и изречено...** Дългата нощ на *"разкъсаните ризи"* ще настъпи... Въпреки, че **ръкописите не горят – що недовършени мемоари и оди посветени Вам, ще отидат в огъня!...** Няма нищо по нахалост от неизсвирените ноти на симфониите героически...

Не си отивайте, господин Премиер...

Кой ще поведе подрастващите по съгражданата от Вас магистрала житейска?... Чий идеал за мъжественост и красота анаболовска ще подмокря плейметските душици?... И каква ще е съдбата на многохилядната чиновническа армия **инкасатори,** отчитащи съблюдаването на **височайшите Ви повели...**

Не си отивайте, господин Премиер...

Ще пресъхнат тръбите с топлото и светлото миг преди виелиците... Ще се разбягат по гурбет дюлгерите от градежите Ви... Житата ще повяхнат... Добичетата ще заблеят на гладно... Лозята ще се маносат... Чорбаджиите ще орежат надниците на ратаите... Къщите за гости ще буренясат... Как ще се справят докторите с пандемията без рецептата Ви... Суперкомпютърът ви няма да насмогне да изчисли **алгоритъма на бедствието без Вас...**

Не си отивайте, господин Премиер...

Копоните ще изгубят стойността си... Мечтаните евра ще затрептят като мираж на оазис в пустинята... А с какъв зор успяхте да ни вкарате в *"чакалнята"* **на банкерите,** рекламиращи **олиственото бъдещо благоденствие...** Кой друг освен Вас **отбира от сметките** – превърнал водата във вино и напълнил мрежата с риба?... Та вие сте само – миг преди чудото българско, господин Премиер...

Не си отивайте, господин Премиер!...

Ами ако без Вас ни изоставят съюзниците и ни нагазят враговете?... Кой ще милва личицата на посланиците *на "големите началници"?...* **Чия глава ще гали папата?...** Кой ще помирява евробароните брюкселски?... Кой ще прелъстява арабските шейхове в едемската градина българска?...

Не си отивайте, господин Премиер...

Нима няма да дочакате снимката пред предплатения от джоба ви първи F-16 и ще оставите **последният президент на Републиката прощално да полети на крилете му над Вашата земя!?...**

Не си отивайте, господин Премиер...

Нима ще развалите дослука и ще ни оставите в ръцете на псевдоопозицията Ваша?... Нима не изкачихте вече своята Голгота или Кръстът вече не е по мярката Ви – та вие сам сте си дърводелецът?...

Не си отивайте, господин Премиер...

Вече свикнахме...

Тъкмо се видиотихме всички вкупом, но за съжаление – не по пророка на епохата Достоевски... Апропо – *"идиотос"* **от гръцки** казват, че значело: **поданик, който не е на държавна или военна служба, сиреч – не обслужва правителя, управника...**

Не си отивайте, господин Премиер...

От родителите си се отрекохме... Децата си прокудихме... Изпокарахме се край огнището домашно… Себе си зачеркнахме в собствените си биографии – заради Вас... Не ни оставяйте сега и без Вяра в живота, който ни сътворихте... Амин!!!

Държавата на квадратното мислене

Димо РАЙКОВ

„Либерасион“, Франция: „Хиляди манифестанти изпълват улиците на София без отслабване, демонстрирайки срещу „мафиотския климат…“

„По-добре да оставим тези, които са крали, да продължат, отколкото да дойдат нови.”

Това са думи на човек, който е политик, шеф на партия, зам.-председател на парламента!… На същия парламент, на който шеф е… да, оная *„кърджалийска…“*, **която много бързо се окопити и пак раздава…** *„мъдрости“*. Като тези на шефа си, отправени към самата нея и, от които бе зашеметена и гледаше няколко дни **като Тодор Живков** на оня пленум. **Отвратително!**

Да институционализираш кражбата в начин на живот на една цяла държава! И то член на ЕС! Дайте да ги оставим на власт, защото другите ще крадат повече… *„Страхотен“* аргумент! **Непознат и за Африка.** Арогантният цинизъм на квадратното мислене. **И този човек седи на трибуната на парламента!**

И ми идва да вия… Кой и как ориса моята родина с толкова простотия? Кой и как дава шанса да бъдат нейни шефове на толкова **откровено посредствени хора?** Как съм учел до **пропукване,** как съм чел тоновете книги, как съм поглъщал толкова мъдрост при срещите ми с най-големите умове на света… 16 книги, десетки хиляди текстове, цял живот прегряване на мозъка и писане, писане…

Защото така знаех, така бях възпитан от мама, татко, учителите – *„Който учи, той ще сполучи“*. **И какво се оказа? Че ще живея във времето на Борисов, когато толкова откровено прости хора ще бъдат първи шефове на държавата, че хора - неграмотници,** които не могат на две магарета да разпределят сеното, **ще ме ръководят и дават акъл… Такова падение никога не е имало в историята на България! Такова нашествие на простотията, но и на наглостта!**

И толкова почитатели да имат тези недоразумения, толкова защитници, **които, ако дойдат в чужбина, и за хляба си не ще могат да заработят!**

За десет години какви ли не примитиви се изродиха да командват българина и да го убеждават, че той живее чудесно, че държавата се развива добре и върви напред! И че трябва да се радва на пенсията -подаяние от сто евро!!!

За десет години нивото на култура се срина до под нулата. Вижте българския Фейсбук. Вижте **нивото на мислене и поведение** на уж интелектуалци, професори на килограм, доктори на науките… **Титли, зад които се крие убогост. За толкова години във Франция един път не съм чул по медия водещ да се обръща към събеседника си с думите** *„Господин професоре…“* **В нормалния свят няма титла, има име! Има извоюван авторитет! Има позиция! А у нас – има 30 години антикомунизъм.**

Който избира и спасява властта винаги на… *„комунистите“…*

Няма друга държава в света, в която тези, които живеят благодарение на *„анти“*, **да узаконяват и защитават властта на тези, срещу които уж са…**

Няма такъв парадокс.

Всъщност има нагаждачество. И тарикатлък. И безпринципност. В 21 век!

И дойде най-страшното – в начин на живот и поведение се превърна простотията, съчетана с арогантността. Чистите български ценности бяха тотално погълнати и на тяхно място се възцари посредствеността и войнстващата киселинност. Колкото си по-прост, колкото по-честото козируваш, и то на гола глава, колкото по-голям подкуп даваш, толкова си по-нагоре в йерархията на държавата.

Срам!

Светлите умове на родината, светулките на всяко общество, истинските бащи на България да бъдат безработни, да умират, ровейки в кофите, а тези с квадратното мислене и излъчване на безропотен слугинаж да бъдат първенците!!!

О, небеса!…

Привършвам текста си и получавам от приятел - французин **линк към статия на** *„Либерасион“ от 23 юли. Чета напосоки това, което той е подчертал: „…гнева на българския народ, който манифестира вече две седмици… Хиляди манифестанти изпълват улиците на София без отслабване срещу „мафиотския климат“, те изтъкват връзката между олигарсите и политиците, която е доказателство за корупцията, разяждаща като гангрена страната от много години… Корупцията съществува вече десетина години, институциите не функционират, спазвайки законите, а изпълняват телефонни обаждания на премиера и той това не го крие…“*

Спирам. **Светът ври и кипи за случващото се тези дни в България. Такова чудо не е било досега!**

Срам.

Но на кого ли от властта му пука в моята страна?

Да, в страната, единствена в света, с квадратно мислене…

Париж, 23 юли 2020 г.

ИДВА ЛИ КРАЯТ НА ШАЙКАТА?

От стр. 1

И така не разбрахме дали Бойко Борисов ни праща при *„белите“* **или при бедните държави…**

А и тази мила притча-идеологема за евро парите, отредени само и единствено за ГЕРБ. Естествено, при положение, че **сватовете на Габриел и Майдел от корпорация ЕНП, са си заплюли далавера с** *„ресто“*, **обратно към Брюксел, чрез Шайката**, според нейния новопокръстен член, Антон Тодоров. Под диктовката на данък *„Сателит“* **от над 3 милиарда лева за виртуални** *„фантоми“* -„секъндхенд“. Впрочем, защо да се чудим след като цялата ни държава май е *„втора ръка“*, **ако съдим по броя на съответните магазини на глава от населението.**

А цялата работа е много проста. Лошото е, че Бойко Борисов не чете каквото трябва, а освен това е заобиколен от клинично некадърни или недобросъвестни съветници. Ако не беше така, премиерът отдавна би трябвало да е прочел и разбрал написаното в тази рубрика. Не веднъж, а поне четири-пет пъти директно или дипломатично. Просто, ясно и категорично, а именно – **всеки ден в повече, начело на изпълнителната власт, тегли ББ към дъното и го лишава от шансове за президентския пост.**

Ето това трябваше да Му обяснят *„толупите“* и *„мисирките“* вместо да се държат като придворните на руския цар Николай II, пиещи шампанско и танцуващи валс, баш преди залпа на *„Аврора“*, преди век. Да, ама **всеки пишман** чалга-смарт-онлайн-бисквитка-простотия, има значение колко и какво си прочел. И тъй като съм преминал през доста книги преди да започна да пиша и съм завършил Софийски университет, а не Милиционерската школа или Рабфак, ала пернишката ПУТКА, позволявам си да подредя нещата от нашия сбъркан живот. Поне що се отнася до обществената му съставка.

Карикатура Чавдар Николов

Бос си заслужава съветници като ренегата Биков, клиента на Темида Харизанов, соцпоета Спас, доносника Марков… Да не пропусна женорята **Коларова и Христова**, по незабравимия професор Вучков. И най-вече – един Винету не стига…

Патологията на митологията

Дори в епохата на инсталираната чрез Мрежата риалитики българин с два грама мозък в тиквата знае за какво става дума. Паранормалната, паралелна реалност стигна дотам, че мастити, като килограми, *„авторитети“*, от типа на **Огнян Минчев и други подобни верноподаници на Догмата, продължават да тиражират шизофреничната парадигма** *„няма кой“*. И така излиза, че **нацията е обречена да умира физически и морално, защото не се е родил достоен за трона на извънземния повелител Бойко Борисов?!** Ти сън ли си, или те има, както пееше великата Лили Иванова…

Алтернатива винаги съществува и **това са изборите.** В противен случай ще излезе, че **Менда, Цвети, Влади, Томи-радиоточката, Дани-правосъдния, мисирките-министърки, клоунът Банов, недоразуменията в МВР, образованието и т.н., са незаменими, непрежалими и уникални?! А това е срам, позор и самоунижение за България**. Все сме имали байганьовци във властта, за близо век и половина свободна България, ама чак пък толкова *„лош човешки материал“*, събран на едно място…

БКП и производната ѝ формация СДС, произвеждаха що-годе качествени хора. Ако не като морал, то поне като образование и култура. При НДСВ имаше много отровни *„калинки“*, **крадливи** *„юпита“* **и лъжливи картоиграчи като онези от яхтата в залива на Монте Карло, но все пак** *„царят“* държеше на етикета. За да стигнем по хълмовете на Времето, до *„петата цедка”* **на БКП, наречена ГЕРБ, събрала в сифона към канализацията целия боклук на Прехода**. И така до полит-корпорацията за осребряване на **Властта, притежаваща всички черти на Организирана престъпна група** (ОПГ). Вярно, квалификацията се узаконява от Темида, но презумпцията е валидна до доказване на противното. Дали е възможна индулгенция след всичко, което ни връхлетя от 2009-та насам?

Момчето си отива…

Не от казармата под звуците на *„Батальонът се строява“*, а **от политиката.** По-точно е да се каже – **от историята и легендата, измислена в някой секретен кабинет в кулоарите на** *„Монтерей“* или нещо подобно. Без съмнение – гениално, тъй като **номерът с Филията и Простотията трябва да влезе в учебниците по социална психология и патология.** Неведнъж сме обсъждали темата за фройдистката манипулация чрез **образа на Бойко Борисов, довела до грандиозния грабеж на евро и бюджетни пари** *„на ползу роду“*. Може да се каже и по друг начин – **Стокхолмски синдром по български. Тоест, жертвата люби своя похитител…**

Този път Момчето наистина си отива. Даже да оцелее до края на мандата. Дори да се добере по някаква схема до четвърти опит. Образът, моделът, митологията са неспасяеми. А **голямата цел – Президентството, вече е мираж.** Оттук нататък например **санитарният** *„генерал“* **Мутафчийски** може да е потенциален опонент на Румен Радев, но не и Бойко Борисов. Да продължавам ли с аргументите или да не подценявам читателите?

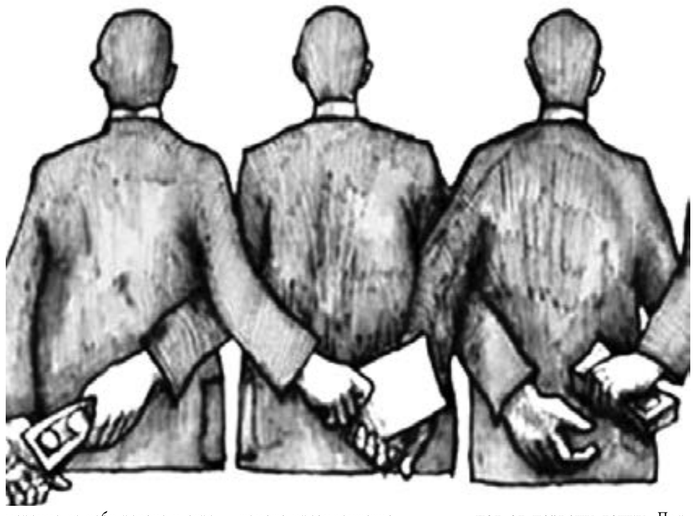

Милион има, два няма…

Да сложим на масата простите, сложни събираеми на политическата аритметика. Най-важният резултат от изминалите дни, седмици, месеци и години е, че **шайката на Антон Тодоров** си… такова майката. В целия смисъл на тази всеобхватна балканска лексика. Нямам намерение да хабя редове и страници за **изброяване на всичко известно и скрито от Пашата през Ваньо Танов до БМФ и ББР**. Важното е да се ориентираме в хаоса. И така…

Сега или напролет, Бойко Борисов ще претърпи фатален удар, тъй като вече е лишен от народняшката си харизма. Оттук нататък **оптималният му електорален потенциал се свежда до Чиновническата партия, може би не цялата, плюс зависимите, корпоративни, организирани, цигански гласове.** Т.е., около милион, но далеч от самостоятелното мнозинство. Вече стана дума, че Началникът на *„Дондуков“* №1 трябва да забрави за отсрещната сграда, тъй като е абсурдно да събере още милион бюлетини за мечтаното президентство.

Големите печеливши в момента са Румен Радев, Корнелия Нинова, Христо Иванов и… дежурните *„активни борци“*. Всеки със своята история и кауза.

Държавният глава натрупа огромен актив като жертва на Хунтата и същевременно лидер на моралния обществен гняв срещу Диктатурата. Макар и неизкушен в политиката и често колеблив, **Летецът умело улови въздушното течение и влезе във възходяща орбита.** Без особени рискове може да се каже, че ако сега предстоеше президентски вот, то **Радев би спечелил с още по-солидна преднина, отколкото срещу Цецка Цачева.**

Корнелия Нинова? Лидерът на БСП натрупа джакпот от червени точки. Първо – абсолютно всички обвинения на председателката срещу ГЕРБ бяха легитимирани от протестите. И от ляво, и от дясно! И така излезе, че не Нинова е *„опасна за държавата“* **с радикалната си опозиция срещу Властта, по Георги Гергов, а точно обратното.** И още – онзи ден *„петата колона”* на *„Позитано“* №20, водена от Станишев и Свинаря, свика **нелегален** *„пленум“* **без кворум на Висшия съвет,** за да се прикачи към събитията. Само дето участникът в аферата *„Панаир-ЦУМ“*- **ГГ, застъпникът на джендъра** - СС, **Миков, Дъбов, Божинов, Найденов, Мерджанов и сие**, не обясниха **защо две седмици по-рано бламираха предложената от Нинова подписка срещу ГЕРБ,** каквато вече върви в масов, надпартиен вариант, а после изведнъж решиха да захвърлят патерицата, крепяща Бойко Борисов?!

Наистина смешници, не по-малко комични от агента Николай, соцлирика Гърневски, новородения Биков и новопокръстения Тодоров. Нали според *„червените бойковисти“* **от фракцията СС-ГГ, битката била в парламента, където Нинова внесе пореден вот на недоверие, а не на улицата?** Да, ама улицата избухна! Оттук нататък е ясно, че **душманите на Нинова могат да спечелят вътрешнопартийния вот за лидерството на Столетницата само, ако си го напазаруват чрез златната дупка на Георги Гергов във Варна, напълнена с 43 млн. лева от ГЕРБ…**

Третият печеливш от политическата криза на този етап е Христо Иванов, който удвои потенциалните показатели на *„Демократична България“* за предстоящия парламентарен вот. Дали ще бъдат 8, 10 или повече процента, времето ще покаже. Важното за *„градската десница“* е, че се **разграничи** (засега) **от ГЕРБ и заяви нещо като идентичност**.

Това е само една прогноза, продължение на предишната. А в гънките на местността, покрай основните разделителни линии, **пълзят неизтребимите** *„активни борци“*, **посрещащи с един и същ букет всеки нов** *„Голям брат“* **и всяка поредна конюнктура. Ето, тези двуноги насекоми, са пострашни и от Вируса…**

Анализът е публикуван във в.„Уикенд“

Гражданските протести отварят пътя към бъдещето на България

„Преживяваме исторически дни и тази история се пише от всички българи. Протестите отварят пътя към бъдещето на България. Няма друг изход от тази ситуация, освен оставка на премиера Борисов, оставка на главния прокурор Гешев, честни избори с машинно гласуване". Това заяви **президентът Румен Радев пред журналисти.**

Във връзка с поисканото от главния прокурор **тълкуване на Конституцията за имунитета на държавния глава,** Румен Радев посочи, че **решенията на съда не се коментират, а се изпълняват**. *„Особено, когато са ясни и еднозначни. Всеки, който използва Конституцията и законите за атаки на други институции, трябва да си носи своята отговорност"*, заяви президентът Радев.

По отношение **на продължаващите протести и блокирането на улици,** Румен Радев напомни, че **винаги е призовавал за спазване на закона.** *„Когато самият министър-председател гази системно и законите, и Конституцията, и обществения договор, Вие какво очаквате от гражданите, които са решили, че повече така няма да живеят и искат да си върнат държавата?"*, попита президентът.

„Преживяваме исторически дни и тази история се пише от всички българи. Тези протести отварят пътя към бъдещето на България. Това е нашият шанс тук и сега. Хората са на площадите, скандират „Мутри, вън!", набира се огромна обществена енергия и аз не виждам сила, която може да и противостои", посочи още държавният глава. По думите му *„Процесът е необратим и всяко упорство на кабинета и на главния прокурор само ескалира кризата"*, добави президентът.

Помолен за коментар за **изтеклия пореден запис на премиера,** президентът **Румен Радев посочи, че разговорът ясно показа поръчителя на очернящата кампания, която се води спрямо президентската институция.**

Румен Радев, президент на Република България

„Жалкото е, че в паническите опити за лично спасение министър-председателят Борисов завлича цялата своя партия и всички свои сътрудници на дъното. Там има много почтени хора и сега те трябва да носят чуждия позор. Призивите на премиера за диалог и единение са измамни, защото той говори едно пред камерите, но по телефона дава съвсем други указания", коментира държавният глава.

На въпрос дали е готов **със служебно правителство** държавният глава отговори, че **професията му го е научила винаги да бъде готов.** *„Служебното правителство е ясен конституционен инструмент. И ако някой се страхува от Конституцията, това означава ли, че ние трябва да я отменим?"*, **заяви още държавният глава.**

ПРЕЗИДЕНТЪТ, КОЙТО НЕ ИСКАШЕ ДА СТАВА ПОЛИТИК

Мартин КАРБОВСКИ

Радев е единственият добър ход на БСП в последните години. Отчаяни от непроменимия си имидж на комунисти, Корнелия Нинова и компания уцелиха джакпота - нормален човек, със сложна професия, комплектована с отговорност и патриотизъм. Някои казват, че успехът на Корнелия е случаен. Не знаем - но този на Радев не беше случаен.

Хората искаха достоен човек и го получиха. Очакването за Радев беше, че политическата машина и прегръдката тип *"Банкя"* ще го смачкат. В края на краищата, какво можеш да очакваш от военен - да изпълнява заповеди.

Но да *„прегърнеш"* **Радев и да го** *„задушиш"*, **се оказа трудно.** Като змия, която се увива около таралеж.

Радев не пожела да играе с върхушката. Предупредиха го многократно, подадоха му ръка многократно.

Радев упорито, дори глупаво, не пожела да стане част от политиката. Нападенията срещу жена му, срещу Узунов и кръга му, бяха ясни - ще те изкараме лош и тъп. Но това, на фона на снимката на чекмедже, пълно със злато и евра, беше и си остава глупост. Колко по-лош и колко по-тъп може да си - ако съседът ти има ОНОВА чекмедже?!

В този смисъл, Радев е чист. Освен това е досадно предпазлив - защото живее в един медиен свят, в който опонентите му са първа новина, а той е на 25 минута. Истината е, че се опитаха да го *„счупят"*, но той се оказа костелив орех. Просто не игра с тях.

Сега Радев има друг проблем - да покаже, че не е *„фигурант"*. Има *"окръжно"* до всички медии да го наричат с тази дума. Идеята е, да се покаже, че този човек е случайно попаднал във властта и не е подготвен. Което може би е така.

Но това послание презумпира идеята, че политиката е клуб, в който нови хора, обикновени хора, бедни хора - нямат място. А това е обратното на идеята за демокрация - че един Джими Картър може да е президент, като преди това е имал само ферма за фъстъци. Политиката трябва на всяка цена да е поле и за обикновения човек.

Доколкото един *"ас"*, един пилот и висш военен, може да е обикновен човек.

Властта е ясна - за нея Радев е фатмак, фигурант, зелен чорап и ватенка. Дори шофьор на самолет. Той дори вече не е генерал - за медиите. Но това е само пиарско безсилие - кой пожарникар е повече от пилот? И защо така бясно този човек е компрометиран и нападан?

Отговорът е прост. Защото не стана един от тях. Нещо повече - излезе от етикета и ги нарече мутри. Те пък го нарекоха *"разединител"*. Това беше хитро. Но слава Богу, Радев не е *"съединител"*, *„амбриаж"*, там където са предавките на властта. Такъв *„амбриаж"* беше Плевнелиев - ужасен човек и президент.

Но властта е ясна с нейните проблеми на дъното на ковчега си. Сега Радев има друг проблем - хората, които той обедини на улицата, без да ги надписва - са много и различни. Отвратително различни, с различни цели. Смелите действия на Христо Иванов не го правят по-малко *"соросоид"* в очите на нормалните избиратели. Освен това, той вече е колаборирал с Борисов.

На другия край на *„сплавта Радев"*, са побъркалите се социалисти, една част от които са сериозно купени от Борисов. На трето място е обикновеният *„прол"* на улицата - той вярва, че ще се оправи без нови лидери и партии.

Как без лидери и партии? Може би с работническо-селски съвети? Това сме го правили.

Няма как да мине без партии и избори, иначе спиралата е ясна - пак Борисов или отлюспения, но не без шансове Цветанов, в комбинация с вечния Доган.

Какво прави Радев? Нищо. Чака. Бави се. Не иска да яхва тигъра. Сплавта му е *„мека и нежна"*. Радев е показал всичко друго, но не и зъл политически нрав или здрава ръка.

Пиша това, защото най-големият враг на Радев ще е човекът, който мечтае за здрава ръка и преврат. Но Радев не е десен. Пази се да бъде само ляв. Тогава какъв е?

Безпартиен, безмедиен, без служби на негова страна, без ляво, дясно и център, без американци или германци, които да му помогнат с фондациите си, без финансиране на евентуален проект, некупуваем, несериозен или твърде сух за това политическо блато - това е Радев. Ако погледнете обикновения българин ще видите, че и той е същият като Радев. Наивен, даже - като че ли.

Това обаче му е силата. Той искаше да стане президент, без да става политик. Защото политиката е ВИП-сепаре за престъпници. Сега гражданите трябва да го направят политик, с нов граждански проект, без много професори и стари имена в него. Примерно, без лукавия Близнашки, само един пример. Без Герджиков, леко изменчив, още един пример. Без старите професори, с които нова Академия, както знаете - не може да се направи.

Обикновеният гражданин не е политик. Но и обикновеният гражданин е президент всеки ден, без да кара самолет. И обикновеният гражданин няма друг шанс - той трябва да продължи протеста си с ИЗБОРИ. Но на тия избори обикновеният гражданин не може да каже - *"аз не съм за никого"*.

Радев има най-сложната задача - от силната енергия *"против"* **да изкове енергията** *"за"*. **От** *"анти"* **към** *"про"*.

Не знаем как ще стане. Как ще стане - ужас - без нормални медии и без политически компромиси, изглежда невъзможно.

А и без финансиране - аха е взел един лев от някого и вече е полужив. Е, как да стане?

Ще стане обаче. Защото битката е между ентропия и ред. Защото е битка на политическа ненормалност и политическа нормалност. Защото е бой между граждани и полиция, която си прави снимки с пребити деца. Защото е битка за оставки, които чакат да бъдат поискани десет години. Защото имаме нужда от водач, а не от началник. От гражданин, а не от цар. От човек, а не от свръхчовек.

Радев е новото. Борисов обаче не е старото. Старото е Доган. Той е почти вечното в нашата политика.

Ако някой търси новости в политиката - може да се опита да ги намери при пилота. Другото са заблуди.

Източник: Лентата.ком

От „Света София" в Истанбул, до София:

РАЗЛИЧНИ СРЕДСТВА, ЕДНА ЦЕЛ!

Петко ПЕТКОВ

На 24 юли, когато улиците у нас скандираха *„Оставка!"* и *„Мутри, вън!"* по адрес на премиера **Бойко Борисов** и на главния прокурор **Иван Гешев**, в и около църквата *„Света София"*, **превърната отново в действаща джамия след като 86 години бе музей,** се бяха събрали за петъчен намаз към **350 000** мюсюлмани. Лично президентът **Реджеп Тайип Ердоган прочете сури от Корана,** а председателят на Управлението по религиозните въпроси (Диянет) **Али Ербаш, произнесе проповед със сабя в ръка.**

По този начин на света беше напомнено *„сабленото право"* **на султан Мехмет Втори Фатих,** който е **завоювал Константинопол на 29 май 1453 г.** И почти веднага **превърнал в джамия гордостта на император Юстиниан – бляскавата патриаршеска православна византийска катедрала** *„Агия София"*, или *„Света София"*. За нейната *„вечна"* издръжка като джамия създал вакъф. Така *„Света София"* **била предадена на исляма до 1935 г., когато с решение на МС, утвърдено от президента Ататюрк, тя била обявена за музей и функционирала като такъв 86 години.** До деня, в който **на Ердоган му хрумна да привлече гласоподаватели, отхвърляйки наследството на основателя на модерната турска държава, Мустафа Кемал Ататюрк. Религиозните фанатици в Турция** посрещнаха възстановяването на джамийския статут на *„Света София"* **като повторно завладяване на Истанбул, докато официалните представители на християнския свят в Европа, САЩ, Русия и България включително, се изказаха прекалено предпазливо.** За пореден път *„цивилизованият"* **свят предпочете своите икономически и политически интереси пред**

осъждането на поредната кражба на християнска история.

Единствено в Гърция биха траурни камбани, знамената бяха свалени наполовина, а малки националистически групи изгориха турското знаме в Солун и в други градове. С тава се изчерпи християнската солидарност.

Затова пък **опозиционните медии в Турция започнаха да разкриват истинските цели на** *„повторното завладяване на завладяното"*: да се отвлече вниманието от *„блатната картина"* **на турската икономика; да се напазаруват авансово избиратели за следващите парламентарни и президентски избори и да се отхвърли окончателно всичко останало от принципите и Републиката на Ататюрк.** Неслучайно първият намаз в *„Света София"* се осъществи на **24 юли, когато през 1923 г. е подписан Лозанският мирен договор. Ататюркистите смятат Лозана за голяма дипломатическа победа на Ататюрк и Иньоню, понеже чрез този договор Турция си е запазила Истанбул, Проливите и Източна Тракия.** В противен случай би трябвало да се изпълнят клаузите на **Севърския мирен договор от 1920 г., предвиждащ създаването на независима кюрдска държава и на британски и френски протекторати върху бившите османски владения в Ирак и Сирия.** И, както отбелязва **Ерол Манисалъ:** *„Ако не беше Ататюрк, днес в „Света София" щяха да бият камбани"*. (*„Джумхуриет"*, 21.07.2020).

Без да държи сметка за този факт, **в проповедта си Али Ербаш обяви, че създавайки вакъф, Мехмед Втори бил обрекъл** *„Света София"* **да бъде джамия до свършека на света. Съгласно ислямската традиция имуществото на вакъфа било неприкосновено, и ако някой го пипнел, щяла да изгори и да бъде прокълнат.** (*„Миллиет"*, 26.07.2020). **Републиканците** в Турция веднага обявиха, че **шефът на Диянета е прокълнал самия Ататюрк и Али Ербаш бе принуден да се оправдава.** Факт е обаче, че **точно на 24 юли в Анкара дезинфектираха Мавзолея на Ататюрк,** все едно че основателят на модерна Турция е някакъв коронавирус.

Мехмет Втори Фатих влиза в Константинопол - 29 май 1453 г. Худ. Фаусто Зонаро

Разбира се, че **отварянето на** *„Света София"* **за намази и проповеди няма да разреши нито един от острите проблеми на Турция.** Проблеми, които само отчасти произтичат от пандемията на COVID-19. Но, както знаем от политическата история на света, **когато управляващите не могат да дадат на народа си хляб, му предлагат зрелища.** Много рядко се е случвало едновременно да има и хляб, и сеир. *„Света София се отвори, родината се оправи."* – **иронизира Мехмет Фарач.** (*„Йеничагъ"*, 25.07.2020).

Докато Ердоган пазарува избиратели на гърба на православния храм *„Света София"*, реислямизирайки го отново с обещанието мозайките и стенописите да бъдат запазени, прикривайки ги с килими и пердета, **приятелят му Борисов се мята като плъх в капан и чака протестиращите под прозорците на МС да се уморят и да заминат на море.** След като не успя да ги впечатли с обещанията му от Европейския съвет **29 млрд. евро, на 27 юли, 18-тия ден от протестите, Борисов обяви от МС, че ще раздаде 1,2 млрд. евро от** *„мазминките"* **на държавата**, наречени фискален резерв, като допълнителни социални и икономически мерки за справяне с последиците от коронакризата. **Щяло да има** *„бонбонки"* **за туроператорите и авиационните компании, за медиците от първата линия, за социалните асистенти.** И, о чудо! През идните **три месеца 2,5 млн пенсионери щели да получат допълнително по 50 лв.** Без при това държавата да тегли нов външен заем. Ще рече, че **досега Владислав Горанов е пречил на премиера да развърже държавната кесия и от нея да потекат блага като от рог на изобилието! Всичките тези добрини,** наред с продължаващото строителство на магистрали, пътища, метро, стадиони и други, обаче, **щели да се случат при условие, че правителството и неговият лидер, останат на власт**. Ако те бъдат свалени и *„фигурантът"* Радев състави **служебно правителство**, чака ни злощастие и гибел неизбежна. Защото идва най-жестоката криза и целият свят ще изпадне в депресия. А короната вирулва, въпреки или със съдействието на управляващите в различните държави. И, противно на хвалбите на Борисов, **редица държави вече не смятат България за сигурна и изискват PCR-тестове от пристигащите от там или направо ги поставят под 14-дневна карантина. А на последния Европейски съвет**

Бойко Борисов изглеждаше някак самотен и нежелан,

та от скука подобри собствения си рекорд по кафе пиене. **Поради езикова и културна недостатъчност** се опитваше да поддържа *„лакътни комуникации"*, но събуждаше само иронични усмивки… *„Обидно ми е за държавата!"*, казваше митничарят **Павел Верешчагин в руския игрален филм** *„Бялото слънце на пустинята"*. **И на нас ни е обидно – за България.**

„Това ли бяха дългочакваните мерки на правителството? Същото старо наливане в пробити каци; предизборно купуване на пенсионерите срещу техните внуци; никаква идея за промяна", обобщава **Любомир Аламанов** в профила си във Фейсбук (*„Сега"*, 28.07.2020).

Няма признателност, няма добро ненаказано! Такива разсъждения водят до *„счупване"* на държавата, а пък **протестиращите искат тя да се преуреди наново.** И не са единствените, които смятат така. Например **Али Гюллер цитира казаното от Ахмет Танер Кълшалъ през 1974 г. за изминалите преди това 24 години**: *„Не остана нищо за опазване от Републиката на Ататюрк, но ние имаме за цел Република, която ще изградим наново. Вече не сме в позицията да браним Републиката, а в позицията да извършим отново републиканска революция"* (*„Джумхуриет"*/27.07.2020).

КОГАТО ЗАКОННОСТТА ЗАМЕСТИ МОРАЛА

Проф. Николай СЛАТИНСКИ

Днес мой приятел е бил уволнен от институцията, в която работеше всеотдайно. Изхвърлили са го като мръсно коте, без да му кажат поне едно лицемерно *„благодаря“*!

Заболя ме много силно. Но не само защото той е мой приятел. А защото това е човек, който е единица мярка за професионализъм, интелигентност, етичност, човещина и чувство за собствено достойнство. Един от последните мохикани на високата взискателност към себе си, към работата, към тези, с които заедно – независимо от отделните роли – е месил проблемното тесто в областта, в която е работил цял живот и, на която е посветил толкова много години, нерви, здраве, надежди и амбиции.

В нашата страна върви системен, целенасочен, агресивен и без угризения на съвестта отстрел на читавите и порядъчните, знаещите и можещите, умните и разумните, компетентните и способните хора! А на техните места жизнено опасно се уреждат врязкари, кариеристи, парашутисти, *„калинки“*, всякакви персони, които спрямо властта с лекота и леснота заемат пози и видове, удобни за логаритмуване и за всякаква лична употреба.

Държавата във всички области и сфери – администрация, наука, образование, здравеопазване, култура и т.н., и т.н., заприличва на зъб, който е с изваден нерв и прогнил корен – уж стои, уж стърчи, а всъщност процесът на загниване е започнал и дори вече е необратим.

Този мой приятел, друг подобен мой приятел, аз - ние сме като дърветата в парка – съхнем, вехнем, обгазяват ни и ни режат с нож кората, изкопават и орязват корените ни, припикават ни псета и пияндета, жълтеем и стареем, но сме сякаш навеки заседнали там, напълно неспособни да се променим, да мръднем на сантиметър вляво или вдясно, напред или назад, нагоре или надолу. Докато накрая с безжалостна и безпардонна секира не ни отсекат, и от нас остане само никому ненужен дънер...

Покварена държава, покварени феодали, покварени нрави, покварена народна маса – ето това е средата, в която все повече затъва нашето общество. Не остава нищо ценно, нищо свято, нищо, за което на покварата, която ни обгръща да й пука...

И понеже лошите вести се разпространяват бързо, преди малко ми се обади друг приятел - да ми съобщи за уволнението, което

коментирах по-горе. *„Знам, знам,* - казах му, - *наистина много ме заболя!“*

А той, също разстроен, почти съкрушен, сред споделените тъжни думи, вметна още нещо:

- Знаеш ли какво ме гнети най-много – това, че понеже тия се заседяха повече от десетилетие на власт и се разплодиха и размножиха навсякъде по един тертип и с едно отношение към процесите и нещата, те **постепенно си приеха нужните закони, които им развързват ръцете. Цялото законодателство – обществени поръчки, концесии, екология, социални дейности, човешки ресурси..., за каквото и да ти хрумне друго – е такова вече, каквото им трябва и каквото им върши работа! Така всичко, което те правят изглежда законно, нищо да не можеш да им кажеш. Формално чрез законите те си опичат работата и си вършат и вършеят, както и каквото поискат.**

Именно това приспособяване на законите към техния нрав на вълкодави и господари, е най-голямата, запомни ми думата, вреда, която те нанесоха на демокрацията ни и, от която ние дълго ще трябва да се освобождаваме след като те паднат от власт. Слаба ще е утехата, че паднат ли от власт, ще ги удряме с техните закони по техните глави! Защото това са вредни, цинични закони.

Аз замълчах след тези думи... Стана ми толкова **опустошено и безизходно на душата.**

Припомних си само какво бе написал **френският философ АндреOnt-Спонвил:** *"В деня, когато законността ще замести морала, а демокрацията - съвестта, когато правата (в юридически смисъл) заместят задълженията, няма повече да има нито морал, нито съвест, нито задължения. И това ще е спокойното, комфортното и демократичното царство на легалиста мръсник... Това ще е демократично варварство."*

Добре дошли в демократичното царство на легалиста мръсник! Добре дошли в демократичното варварство!

Втора US експертиза доказа автентичността на записа

Извинете, но това е пълен абсурд!

Две експертизи, при това американски. И за какво? За да докажем, че 2 плюс 2 е равно на 4. Та нима има поне един български гражданин, който да се съмнява, че записът е автентичен?! Даже Караянчева знае, че е автентичен. Предполагам, че е чувала и друг път подобен образен и метафоричен език. Никой не се и съмнява, че това е Той, защото всички знаят, че Той така си говори.

Абсолютно не съм съгласен, че, виждате ли, човек в личните разговори може да говори, както желае, и да псува, както иска. Че кой не го бил правил?

Ами аз, например, не съм го правил. Впрочем, от науката се знае: еднояйчни близнаци отгледани в две

различни семейства – едното възпитано, културно, с приличен език, с културни потребности. Другото – с псувни, насилие, цинизъм, безкултурие. Към своята 12-годишна възраст, вече имат 25% различен интелект.

Просташкият, хулигански, арогантен и брутален език осакатява ума, оскотява потребностите, обезценностява и примитивизира.

Добре, ще отстъпя - приемам, че в личните си разговори, в личния живот, всеки може да говори простотии и да псува на воля. Но и от циничните лични разговори човек може да съди за културата на говорещия, за неговата простотия.

Впрочем, циничните телефонни разговори на Бойко Борисов не са само лични разговори. Те са чиста проба политически разговори; разговори с хора, с политическо влияние.

Отново ще изтъкна, Борисов не просто употребява цинизми, не просто псува като за отдушник, за намаляване на напрежението, с цел релакс. Не. В тези разговори той обсъжда политиката, определя политиката, дава инструкции за правене на политиката, провежда политиката.

Ако, да речем, Бойко Борисов, с авери и братоци, обсъждаше някоя певачка каква мадама е и какви прелести има, и в това обсъждане използва въпросните цинизми, такъв сбор от простотии може да се приеме, да се преглътне. **Каквато певачката, такива изразните средства по неин адрес.** Но не, **той води разговори за политиката и говори по този просташки начин в качеството си на висш политик.**

Абсолютно съм убеден, че възпитаният, образованият, интелигентният, културният човек, има праг на езика, който употребява, дори в лични разговори и, под който той не си позволява да падне.

Умният човек дори, когато разговаря със себе си, говори по начин, който никога не би го накарал да се срамува от себе си. А **когато си премиер, ти не можеш да не осъзнаваш, че постът задължава. Ако имаш държавническа съвест и моални ценности, ти няма да допуснеш премиерът на Родината ти, да говори подобни простотии и цинизми, защото Родината ти не заслужава да има премиер, който използва такъв език.**

ЕЗИКЪТ И НАРОДНАТА МЪДРОСТ

Димитър ПАВЛОВ

Всеки народ под слънцето има свой особен начин на мислене и свои народни мъдрости. Те могат да решават лични и обществени безизходици, да прекратяват политически и научни сблъсъци, да правят видими нещата, които иначе не се виждат и т.н. Ние, българите, също имаме народна мъдрост, изразена както в отделни силни и кратки изречения с дълбочината на океан, така и в приказки, легенди, предания и пр. проявления на безименната народна литература. Тук можем да предложим някои от тях, във връзка с нашето изложение.

Такава е например **поговорката**: *„Думата стрела не е, пък в сърце се забива.“* Тя ни казва, че става въпрос за определена дума (или думи), която има силата и остротата на стрела. **Това е думата, която говори истината на този, към който е насочена т.е., подбрана е удачно и с верен смисъл.** Тя е изречена **навреме** и точно на нужното място. Иначе би загубила силата си и не би изпълнила предназначението си – **да се забие в сърцето.**

Интересно е, че изказаната дума не се забива в главата, която чрез ушите си чува думата и я възприема, а поразява сърцето. Това показва, че и сърцето мисли като превръща разсъжденията на главата в свои чувства. Въз основа на това можем да предложим **извода, че не толкова главата, колкото сърцето е основният мисловен орган на човека. Защото кръвта, където живеят в непрекъснато движение човешката душа и човешкия дух, минава като поток през сърцето, а не през мозъка.**

Много люде са убедени, **че мозъкът може да мисли** т.е., той е който мисли, или той е **личността – човешката душа, субектът – носител на съзнание и воля.** Затова и в езика ни има изрази като: *„купуване на мозъци“*, или *„изтичане на мозъци на Запад“*, което впрочем от определена гледна точка **е верно. Но мозъкът е само телесен орган подобно на останалите такива и не може да мисли. Той е един огромен по своите възможности обем, захранван с безплътни сетивни образи и представи получени отвън, които предоставя на своя собственик, невеществения вътрешен човек – личността. Тя е която мисли и ражда идеи като:** *„моят мозък“*, *„моето сърце“*, *„моето тяло“* и пр. Самото мислене е различно от личността (субекта, **Аз**-а), защото той е собственик и на мисленето: *„моите мисли“*.

Да се върнем към думата – **стрела**, която минава през главата и се спуска към своята цел – съсредоточието на човека, средата и центъра на **неговото същество – сърцето.** Думата *„сърце“* е старобългарска и означава *„среда“* – **главната и централна жизнена точка на живите същества.** Разбира се ние трябва да внимаваме с думите, защото те са универсални и могат **да бъдат,и оръжие, което поразява в различна степен.** Но за да можем да работим с тях и да ги управляваме, **трябва да познаваме техния нравствен вкус, скрит в смисъла им.**

Изразът *„дар слово“* срещан често в живия ни език, обикновено се употребява за човек, имащ **въздействащо красноречие.** Това обаче е **първият смислов пласт на пословицата.** Тя безспорно е народна мъдрост, макар и да се знае кой първи я е засвидетелствал писмено.

„Дар слово“ **ни изяснява, че езикът не е следствие от земното разгъване и инертното движение на неживата материя, а е дар даден на хората като колектив, общество.** Понятието *„дар“* означава предаване **като собственост на определена ценност, от едно съзнателно същество на друго такова** (или други), в знак на **разположение, одобрение, или любов.** Така това остава да бъде **дар небесен,** защото **земята е вещество,** плът и такива духовни блага не отглежда.

Изглежда необятно голяма е любовта на нашия Дарител към нас, след като ни е създал не животни, а хора, дарявайки ни богообразното съкровище на езика. В този смисъл езикът, словото е дар Божи и това го намираме в произведението на самия **Константин-Кирил** *„Проглас към Евангелието“* (9 в. сл.Хр.):

„...глухите ще чуят
буквеното слово,
за да познаят Бога,
както трябва.
Заради това, слушайте
всички славяни,
защото от Бога
е даден тоя дар.
Той е дар Божи
за дясната част,
дар за душите,
който никога не тлее,
за онези души,
които го приемат...“

Това е възможно най-високото свидетелство, посочващо Бога като дарител на човешките езици, защото принадлежи на автора на българославянската писменост.

Езиковият дар го имат всички хора, но степента на словесната вдъхновеност и одареност не е еднаква. Затова и за едни хора се казва, че имат *„дар слово“*, а за други, че нямат. Защото ако бяха **мълчали и работили тихо, и не бяха станали началници, хората нямаше да забележат езиковото им убожество.** Но България все не може да случи на **грамотни управители, годни да говорят с народа.**

Друга забележителна народна мъдрост е *„от нищо - нещо“*. На пръв поглед тя ни говори например, че от **една нищо и никаква дума може взаимно да се намразят хората, да се променят човешки съдби, да избухне война дори и т.н. – т.е., от нищо да стане нещо.** Разбира се думата причинила всичко това е все пак **нещо**, макар и **видимо малко**. Но алегорично погледнато, с уговорка, можем да приемем, че тя е нищо. Но какво в действителност означава думата *„нищо“*? А какво *„нещо“*?

Най-общо взето понятието *„нищо“*, **означава пълно и абсолютно отсъствие на битие, на съществуване, заедно с неговите атрибути: движение, пространство и време.** *„Нищото“* може да бъде определено като **крайна липса на всякакви понятия, на всякакви думи.** И тук излиза напред **думата Творец**, първата характеристика на която е: **правя от нищо. Това е важно да бъде разбрано, защото достъпната за съзнанието ни представа за невъобразимо могъщество, величие и вечност, е светът да бъде сътворен от нищо.** Това може да извърши само **Творецът, Създателят**. Значи **Той** не е по същество *„в мира сего“* **в нашия свят, макар и да присъства в него, а живее в инобитие.**

Първоматериалът за създаването на **нашия свят е водата** и това се вижда от факта, че **тя е навсякъде по земята: и в живите същества, състоящи се предимно от вода, и в неживите предмети – камъни, пясък, пръст и пр. минерални породи.** Като първоматериал (субстанция), **водата е създадена от нищо**, защото иначе би била **второматериал**. Ако тя беше направена от нещо друго – **друго вещество,** съществуващо преди нея, нейното присъствие в **пространство-времето** нямаше да бъде повсеместно, а ограничено.

Така от вода пряко е създаден нашият свят, а косвено – от нищо. Ето го и **основният смисъл на пословицата** *„от нищо – нещо“*, защото **този израз максимално обхваща със смисъла на думите си нашия сътворен живот – духовен и материален.**

Немалко хора не разбират **смисъла на думата Творец** и нейните синоними Бог и Създател. Затова в ежедневието си срещаме изрази като: *„творчески съюзи“* (писателски), *„човекът като творец на своето бъдеще“*, *„творчески поетичен процес“*, *„писателят създава своя роман“* и пр. Но тогава *„творческият съюз“* **става божествен и всемогъщ съюз, а писателят** *„създал“* **романа си го е** *„сътворил“* **от нищо!** Не може думите да се използват **против техния естествен смисъл,** защото са жизнено важни за нас и са ни завещани от светите **Солунски братя.** Много безсмислици взеха да се говорят и пишат у нас. Те пък потвърждават една друга народна мъдрост: *„Луд свири, луд играе – който ги гледа ум няма“*.

Така пословицата *„От нищо – нещо“* ни показва, че **въпреки нейната крайна краткост, в нея има безброй други думи изключителни по своята дълбочина. Безименният българин, пръв изказал този израз, безспорно е бил вдъхновен отгоре. Иначе много трудно може да се намери по-просто и ясно определение на думите: Творец, всемогъщество и абсолютност.**

НА ФРОНТОВАТА ЛИНИЯ

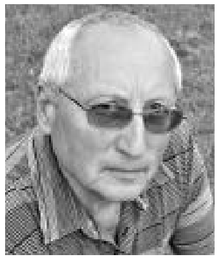

Александър ГОЧЕВ

Продължение от брой 30

Едно от следствията на постановката за абсолютната свобода на човека е, че **за да се реализира такава една свобода за даден индивид, е необходимо всички останали да са му длъжни** - да действат по начин определен от него даже още от рождението му. До какво води този принцип масово може да се види днес в САЩ - **хора от този сорт са лидери на протестите.** Правата на меншинствата се определят от техните искания към останалите. **Самите те нямат задължения, искания към тях не се допускат - нарушава се абсолютната им свобода.**

Установката, че всичко е дискурс директно води до обезмисляне на морални принципи и до установяване на морален релативизъм. Следователно, решаваща става ролята на пропагандния дискурс представящ най-правилните виждания за момента, които се **менят (обикновено) в зависимост от флуктуиращи политико-финансови веяния. Резултатът е само един и е само въпрос на време - морална деградация на обществото.** Последното можем да онагледим с безкомпромисната културна война, чийто характер е чисто **разрушителен, както и с готовността на все повече и повече хора да застават на колене по заповед, без да им е ясно точно какво постигат с това.**

Тази културна война в САЩ и Западна Европа набира ежедневно амплитуда.

След събаряне на паметници и пренаписване на историята, се очакват погроми на музеи, галерии и библиотеки.

С неимоверно количество артефакти за трошене и горене. Известният речник *Merriam-Webster,* стараейки се да е в унисон с наративите на последните протести в САЩ, се превръща в инструмент за мисловен контрол в духа на **Джордж Оруел.**

Да не забравим! Горкият **Шекспир** с неговия единствен **Отело**! И още, имаме невероятно **скандален проблем със шахматната игра! Фигурите са симетрични по отношение на черно-бяла инверсия и белите - ПАК първи!!!** Ето защо, **за да няма политкоректни проблеми, най-добре е да се играе с едноцветни фигури, което си е ни повече, ни по-малко, една шахматна революция.**

За любителите на метафорите има една перфектна, едно видео, което може и да сте пропуснали: **Сваляната статуя от новите културни хунвейбини, се срутва на собствените им глави.** Както бе забелязал един известен философ-социолог: *«Веселье придёт потом, когда поймёш.»* Особено ако си спомним **какво има още за събаряне: Хеопсовата пирамида, Великата Китайска стена**..., нататък продължете сами. А за сияйния **БЯЛ дом на хълма** просто не ни се мисли в момента. **Засега е надолу по списъка, след християнството, Исус Христос и Дева Мария**, обвинени, че са бели супремацисти.

От горните тенденции и катастрофални културни каскади на американската и европейска перестройка, се очертава

ново коварство на историята.

Русия изглежда като пазител на класическите Западни ценности (Андей Кончаловский), оказали силно влияние върху нейното културно развитие. Това още не е коварството, **това е само факт.** Истинското коварство ще се реализира, **ако Русия се оформи като нов морален център и нищо чудно като нов морален лидер.** Последното ще се окаже **неимоверен проблем за изтъкнати западни културни воини, защото тя притежава модерно ядрено оръжие, най-съвременна боеготовна армия и огромна територия със суровинен потенциал за икономическа самодостатъчност.** Накратко: **имат си всичко, не зависят от никого и, може би най-важното - не искат вече да слушат никого за нищо.** Последното е очаквано следствие от уникално в историята **прозападно послушание, демонстрирано коленопреклонно по врене на годините на Горбачов и Елцин,** последвано от уникално в историята разочарование. Следващият етап е да не се налага повече да се учат от собствените си грешки, а **да се учат от грешките на другите. Първата сериозна крачка вече е направена - имат нова Конституция.**

Да резюмираме. Днес, на примера на една катастрофална перестройка в САЩ, се вижда ясно, че става въпрос за **последната фаза на един бавен поколенчески процес, който започва с моралната деградация на държавата**, предвидено преди десетина години от **Збигнев Бжежински.**

След разпадане на държавата естествено се установяват законите на Дивия запад, от които най-напред ще пострадат тези, които са бутнали първото домино на процеса - **членовете на хуманитарния суперинтелектуален елит, поради медийна видимост, липса на елементарни бойни умения и средства за самозащита.** Доколкото си спомняме от някои книги, може би вече забранени, **най-първичната улична маскировка изисква мазоли по дланите и липса на очила.**

Няма място за злорадство или особена радост тука. В момента става въпрос за самото **съществуване на най-елитна военна държава с огромен ядрен потенциал, способен да унищожи човечеството. А и не е тя единствената.** Всяка сериозна индикация, даже само за нейната нестабилност, би трябвало да предизвика най-сериозни глобални усилия за ефективно противодействие.

Не на последно място остава да се замислим най-сериозно

какво ще става у нас, поради неумолимо настъпваща световна перестройка,

което е много вероятно, при положение, че вече е загрегнала световния лидер. Нормалният естествен път на развитие на една държава е нейният **собствен уникален път, определян от нейната собствена история, собствени традиции, собствена култура, собствени морални ценности. Ако се откажем от тях, за да следваме стандартизиран път формулиран от някой друг, от всичко това остава едно нищо.** Налаганият на всички *«глобален»* път е формулиран така, че **всяка национална специфика е елиминирана и се предлага свят без ценности. Най-главното е потреблението плюс демокрация, плюс глобални институции.** На въпроса какво се счита за прогрес, се дава следния отговор: **достъп до безгранично информационно общество, неврофикация на човека, достъп до кредитно потребление и, на върха,** (Прости Господи!) - **еднополови бракове.**

Ето и малко повече подробности какво ни чака следвайки досегашната линия. Специално издание на форума в Давос предвижда, че **средноевропейският гражданин**, за да бъде конкурентноспособен в света на бъдещето, света на потреблението и на изкуствения интелект, **ще трябва да си имплантира чип.** Честно признание, че **бъдещето на човечеството е максимално опростено до само две раси:** едната - **висша (без чип),** а другата - **с чип.** Предполагаемо, с много лукративна дейност за хакерите.

На коварния въпрос *«Какво е прогрес?»* се налага, и то спешно, да си отговорят и самите американци, изобретателите на споменатия универсален път, който ги доведе до катастрофа по простата причина, че те го следваха най-професионално. Същия този въпрос, ако не става дума за абсолютен идиотизъм, би трябвало да си зададат всички техни спътници по *„светлия път към бъдещето“*, **за да решат накъде да завият по спешност.**

Глобалното обвинение срещу постановката за собственото развитие на държавата е, че тя е *«обърната към миналото, а не към новото и към бъдещето»*, **поради това, че е следвала изолиран собствен път, определен от нейните история, традиции, култура, морални ценности.** Естествено възникват въпросите **защо трябва да се отказваме от миналото си, от своята човешка природа** и, да не забравим,

кой е казал, че новото е винаги нещо хубаво?

В горното обвинение, по същество, се замества ловко *«вечното»* с *«миналото»*. Идеята за *«генетичната»* (вечна) **духовна основа** на човека **манипулативно се замества с неговото историческо минало,** за което, както и за бъдещето, няма гаранции, че там ще намерим само примери за подражание. Чисто формално, постановката *«Гледай в бъдещето без да забравяш миналото»*, е по-обща от двете *«половинки»* поотделно, че **гледането в миналото е назадничаво,** а гледането в бъдещето е правилното. Да не говорим за по-общата *«трансцедентална»* идея, например, че **човешката същност е вечна, че в човека е заложена някаква специфика, без която той престава да бъде човек, както преди векове така и днес.** Последното може би е свързано донякъде с **вечния стремеж към още неопознатото:** както и да напредва науката и да разширява познанието, **човешкият ум веднага е готов да надникне през** *«оградата»: «А какво става там, оттатък?»* Отвъд *«оградата»,* на който и да е физически закон или отвъд тази, на най-засукания хуманитарен наратив.

Катастрофата на флагмана по универсалния и единствен път начертан от глобалната финансово-икономическа върхушка, заедно с каверзните въпроси, за това какво е прогрес, за това има ли или няма вечна човешка същност, за влиянието на специфичните история, традиции и култура, показват най-вероятно следното: **главната битка за ясно формулиране на бъдещето на държавата ще бъде в сферата на културата.** Формулиране на бъдещето изисква, по принцип, опит с формулиране на смисъл и цели, нещо, което е ежедневие, например, **за естествените науки, технологиите, комуникациите, но ситуацията не е така или съвсем не е така в социо-културната област.**

Ето защо се очаква културата да бъде на фронтовата линия за определяне бъдещето на държавата.

IV. Вместо заключение

Падането на колене и поединично, и особено като масов ритуал, без да се разбира много добре защо точно се прави, е еквивалентно на пречупване на моралния гръбнак на човека и, съответно, на нацията. Критерий за разпадането на нацията е масовото приемане, че вече няма национални ценности, а само променливи такива, които се определят и сменят някъде *«отгоре»*. Ще попитате от кого? Отговорът е единствен: **от предполагаемо миропомазаните.** Те от своя страна си имат **главен изпълнителен агент - част от хуманитарния интелектуален елит на въпросната нация, заплатен с Трийсетте сребърника**. Това си е необорим пример от практиката, вече станал класически - **пример за мащабно национално предателство без да има нужда от каквито и да са стандартни военни действия. И евтино, и удобно, и ефективно!**

Военните избягват бактериологичното и вирусологичното оръжие, защото трудно се контролират и няма гаранция, че и нападащия няма да пострада. Хуманитарните атаки срещу националното, много важна компонента на цветните революции и на културната война срещу други държави, **се оказаха подобно опасни** - в края на краищата нанесоха съкрушителен културен удар и на страната домакин, което показва, че

интелектуалните вируси не притежават национална, а само хуманитарна избирателност.

Точно както и Covid-19.

Оттук следва, че при днешната ядрена спирачка срещу мащабни класически военни действия, **културата се очертава като реална и най-важна фронтова линия за опазване на нацията**. На първо място - **пазете децата! Те са единственото залог за съхранението на нацията като уникална цивилизационна единица.** Уникална означава, че ако изчезне изчезва завинаги. **Пазете тяхната социо-културна ДНК от промени, както се полага на ДНК, чрез** *«екологично»* **чисто консервативно образование базиращо се на изпитани от векове национални и общочовешки ценности. Така всяко дете става гражданин, т.е. има потенциала, ако се наложи, да възпроизведе нацията.** Такава една *«класическа»* интелектуална основа **дава необходимата подготовка за безпроблемна среща, както с революционни културни теории и движения в бъдещето, така и неминуемо, с бохемата. За възрастните е малко късно за фундаментални съвети, но има едно елементарно правило - внимавайте поне с падането на колене.**

Край

НА КАКВО СЕ НАДЯВАТ РЪКОВОДИТЕЛИТЕ НА ЕС?

Михаил ХАЗИН

Европа обсъжда изхода от кризата. Е, какво да кажем по този повод?... Темата е богата, има какво да обсъдим. Само че въпросът е, дали ще се получи... Именно него си струва да обсъдим.

Напомням, че Евросъюзът (по-точно, Западна Европа в своята континенталната част), е царство на либералната идеология. В икономическата си част това означава, че там стимулирането на ръста става с помощта на бюджетните механизми, което води към **ускорен ръст на държавния дълг** (в сравнение с ръста на БВП). Впрочем, напоследък **Европейската централна банка не се гнуси да пуска и емисионни кредити.**

Най-ярките примери за такава политика са **Италия и Гърция**, но и в другите държави положението не е по-добро. И дори **бюджетните дефицити да се намират в границите,** поставени от Брюксел, те пак са **по-големи от реалния икономически растеж.** Впрочем през последните години той по-скоро си беше **реален спад.**

Единственото изключение е Германия, която има колосален профицит на външнотърговския баланс. Както с целия ЕС (благодарение на Европейската Централна Банка и бюджета на ЕС), **така и със САЩ. Износът на Германия е на нивото на Китай**, (който преди няколко години я настигна), **обаче профицитът е по-малък, защото износът ѝ не е ширпотреба с ниска себестойност.**

Но фокусът е в друго.

Механизмът за стимулиране на търсенето за сметка на емисиите, (в което се състои бретон-уудския модел), не работи от 2008 г., **а кризата, свързана с карантината**, заради коронавируса, **рязко ускори структурните процеси в икономиката.**

Постоянното емисионно стимулиране на търсенето **изкриви структурата и мащабите на частното търсене.** От момента, когато този процес стартира (от 1981 г., т.нар. политика на *„рейгъномиката“*), **дори възникнаха съвършено нови, до този момент несъществуващи отрасли в икономиката** (например, масов туризъм) и се появиха дотогава неизвестни **социално-политически структури** (*„средна“* класа, като общност от хора с типови потребителски и политически нужди). **И ето, че сега идва краят на тези явления.**

Това, че **Уорън Бафет сваля акциите на авиационните превозвачи, е знаково събитие.** Това означава, че има хора, които разбират, че ни очакват **структурни промени,** т.е., **отраслова структура на търсенето на стоки и услуги, ще се промени драстично.** В това число някои от тези отрасли, които се появиха през 80-те години на миналия век, могат отново да отидат в *„нищото“*. Но бедата е там, че **съвременната икономическа наука не изследва тези структурни промени в процесите.** Ние ги изследваме (**Фондът за икономически изследвания на Михаил Хазин** – б.р.), **но не можем да повлияем на масовите настроения** (засега?).

И ето, тук се намира

най-интересният момент.

Работата е там, че **всякакви действия** (включително антикризисните мерки) **имат смисъл само в този случай, ако имате план! Срещата на ЕС показа, че те нямат даже и половин план**, по-точно, **те се ориентират според плана на САЩ,** (**който се реализира от Тръмп**). За плана на Тръмп ще разкажа в най-скоро време, но по него вече възникват няколко сериозни въпроса.

А на какво се надяват ръководителите на ЕС?

Съществуват няколко варианта за отговор на този въпрос.

Първият: те изобщо не мислят за бъдещето. Да преживеем деня, и това е добре! Това, разбира се, **не е особено умно**, но нали нашите либерали живеят примерно по този начин, **нашето правителство вече много години няма никакви реални планове**. И после, *„ние си седим, паричките си идват“*, **личните доходи на участниците в процеса до такава степен нарастват в резултат на процеса, че наистина** *„ден година храни“*.

Вторият. Можем да обърнем внимание, че **антикризисният бюджет на ЕС до голяма степен съвпада с профицита на Германия със САЩ, за същия този период.** Естествено възниква предположението, **че Германия ще компенсира продажбите си в САЩ с продажби вътре в ЕС за сметка на тези дотации (основно емисионни).** Т.е., **Германия ще си реши проблемите, а останалите - кучета ги яли.**

Третият. Ръководството на ЕС категорично се отказва от решаването на световните проблеми и изцяло разчита на САЩ. Както те решат (утре или вдругиден), **това и ще бъде. Нека се осъществи ХТП** (*„хитрият план на Тръмп“*), **а ние ще се нагодим към него! Е какво, това също е изход. Най-важното е, да не поемаме отговорност.**

Е, и четвъртият. В някакви тайни европейски научни центрове, секретни експерти правят тайни разработки на новите икономически методи, които всеки момент ще бъдат въведени в практиката. И в Европейския Съюз всичко ще цъфне и върже... Не е много убедително, но затова пък е оптимистично!

Всеки може да избере за себе си **най-подходящия вариант.** Или да счини свой. Все едно, всичко се свежда до *„хитрия план на Тръмп“*. Така че, засега във всеки случай **ключовите решения ще се приемат във Вашингтон.**

Превод: Гияс Гулиев

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Виолета СТАНИСЛАВОВА (отговорен редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОЕВ
Проф. дфн Нако СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД
Печат "Нюзпринт", София, ул. "Тинтява" 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBGSF

Приемат се оригинали по стандарт 30 реда, 56 машинописни знака. Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приключен редакционно на 24.07. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа
ISSN 1310-8492

Инж. Георги Вълков – предател или национален герой?

Иван ВЪЛОВ

В своята 130-годишна история земеделското движение има хиляди жертви, дадени в името на народното добруване и просперитета на българската държава. Далече преди **преврата на 9-ти юни,** една от свидните жертви на БЗНС е **Александър Димитров,** най-близкият съратник на **Александър Стамболийски.** На 9-ти юни 1923 г., и две години по-късно, на – **16 април 1925 г.,** след атентата в църквата *„Св. Крал"* (сега *„Св. Неделя"),* **загиват няколкостотин от най-видните строители на БЗНС.** Имената им са много, за да бъдат изброени в един кратък отзив. **Между жертвите дадени от БЗНС 17 години по-късно, трябва да прибавим и инж. Георги Вълков – талантлив журналист и общественик,** създател и редактор на няколко списания и вестници.

На неговия живот и дейност е посветил книгата си **Недю Недев.** Още в заглавието *„Инж. Георги Вълков. Създателят на вестник „Пладне" – екзекутиран за сътрудничество със САЩ"* (Книгоиздателска къща *„ТРУД",* София, 2020 г.), авторът поставя за **размисъл пред читателите един изключително важен въпрос – дали със своята дейност журналистът е извършил предателство срещу родината си.** Чрез цитирането на важен архивен материал Н. Недев показва **откъде и как** неговият герой попада под обстрела, **както на българската полиция, така и на чуждото разузнаване.** Като журналист, преди още да създаде и редактира в-к. *„Пладне"* (1928 г.) с **многозначителното мото** *„Винаги справедлив, никога неутрален",* **Г. Вълков** е познат на българския читател от сътрудничеството му в редица прогресивни издания. Самият вестник *„Пладне"* играе изключително важна роля в обединението на земеделците след преврата на 9-ти юни 1923 г.

Заради своята прогресивна, остро политическа публицистика Г. Вълков попада бързо в обсега на полицията. Непрекъснато привикван и разпитван в полицейските участъци, той **преживява драмата на всички политически опозиционери след преврата на 9 юни 1923 г., Септемврийското въстание** същата година и атентата **през 1925 г.** Това се вижда от **архивния материал**, който авторът привежда като доказателство **за непоносимото положение, при което е поставен да живее и работи Г. Вълков**. Още от първата глава на книгата на читателя се подсказва участта, **която очаква журналиста, вече окончателно арестуван с обвинение за шпионаж.** Недев изнася поредица от факти за това, как полицията се опитва да прекрати опозиционната и непримирима към властта дейност на публициста.

За да добие представа читателят за личността и мястото на Георги Вълков като публицист и общественик, авторът разкрива дейността му в международното земеделско движение *„Зелен интернационал"* **с център Прага**, общуването му с **известни творци, посещението му в СССР през 30-те години,** контактите му с **руското посолство** и дипломатите от **Югославия.**

Изявен радетел на идеята за славянско сближаване, Г. Вълков пише поредица от статии и изнася беседи из цяла България за опасността, надвисналa над Европа и света от германския националсоциализъм. Доказал се като краен опозиционер на **профашистката власт** в навечерието на Втората световна война, **той е трябвало да бъде отстранен по категоричен начин не само като политик и журналист, но и като личност.** Така започва *„играта"* **на шпионаж и контрашпионаж.** За да се спаси от преследване, той отстъпва **пред натиска на полицията,** обещавайки да **сътрудничи**. Но от данните, които съобщава на полицията, се вижда, **че те нямат доказателствена стойност, за да бъде обвинен като национален предател.** Тъкмо обратното – **през цялото време след преврата на 19 май 1934 г.,** и като **журналист**, и като **общественик и политик, Г. Вълков показва явна ориентация към западните държави**, най-вече търсейки контакти с дипломати от **САЩ и Англия**. Именно в лицето на западните държави той вижда **спасението на българския народ** от надвисналата над него опасност, след **включването на страната ни в Тристранния пакт.**

ПЛАДНЕ

ТЕРОРЪТЪ

Той е близък приятел на **д-р Г. М. Димитров и Коста Тодоров**, които вече са в емиграция **след известния манифест, издаден от д-р Г. М. Димитров, против участието на България на страната на Германия.** Това приятелство го прави **мишена на военното контраразузнаване**, което работи в пряко подчинение на отдела на **германската тайна служба Абвер в България**, **ръководен от д-р Делиус.** Майсторска клопка – така може да бъде определена организацията за **компрометиране и изобличаване на Г. Вълков в противодържавна дейност в полза на САЩ.** Главна роля в подготвената клопка изиграва **Христофор Янев,** бивш кореспондент за България на вестници в **Чикаго,** вече приел ролята на **таен щатен доносник на Абвера**. Връзката между двамата става в **концлагера** *„Гонда вода",* **където Янев е изпратен като лагерист с мисия да спечели доверието на Вълков. И успява.** След освобождаването на **Вълков** от лагера поради тежко заболяване, **Янев му организира** *„тайна"* **среща с американския полковник Тъгъл**, който се оказва **резидент на Абвера.** Уговорена е следваща среща в Ам**ериканския колеж в Симеоново,** на която Вълков трябва да предаде **важни сведения от военен характер,** но по време на пътуването дотам той е арестуван.

Авторът е построил книгата си на **основата на архивни документи на полицията и военното контраразузнаване.** Той не прави психологически портрет на своя герой, не се увлича в повествование, а **коментира фактите** и се явява нещо като **адвокат, пледиращ не само невинност, но и патриотизъм от страна на осъдения на смърт Георги Вълков.** Книгата дава ясен отговор на въпроса **предател или родолюбец е инж. Георги Вълков.**

Предизвикан отговор

Георги ДЖАГАРОВ

На мене също ми се иска
понякога да бъда слаб -
с поклони, с лазене, с усмивка
да припечелвам своя хляб.

Да ходя с разни празни хора,
послушно вред да се държа,
да смесвам доблестта с позора
и истината - със лъжа.

За туй е нужно малко чувство
и малко ум, и малко труд;
и аз на нашето изкуство
ще стана гения прочут.

И вие, дето ме корите
и ме измъчвате сега,
ще паднете пред мен превити,
с избити нокти и рога.

Ах, вие, мили, вие, драги,
ценители с най-тънък вкус,
и аз гърба си ви подлагам,
за да ме знайте наизуст.

Нали през огън и през жупел
вървях с едничкия кураж,
че аз поет съм се излюпил
след битката да бъда ваш?

Ще бъда ваш! От книга в книга.
От ада в ад. От рая в рай.
Но... нещо все не ми достига
да се осъществя докрай.